

Anetta Bogusława Strawińska

Uniwersytet w Białymstoku

ORCID: 0000-0001-8401-3068

a.strawinska@uwb.edu.pl

TYPY MODNYCH IMION DZIECI POLSKICH CELEBRYTÓW¹

TYPES OF FASHIONABLE NAMES OF POLISH CELEBRITIES' CHILDREN

Abstrakt: Celem artykułu jest próba uszeregowania oryginalnych ekstranowoczesnych imion dzieci rodzimych celebrytów według utrwalonych w literaturze przedmiotu standardów opisu systemu antroponimicznego. Dziecko w świecie *celebrity* to jeden „z wielu gadżetów”. O przedmiotowym traktowaniu dzieci, zdaniem psychologów i socjologów, świadczy nadawanie potomstwu niekonwencjonalnych imion. Analizie poddane zostaną oryginalne imiona dzieci rodzimych celebrytów typu: *Alikia, Ilia, Lea, Mia, Vivienne* czy *Vienna*.

Słowa kluczowe: antroponim, autopromocja, celebryta, typologia

Abstract: The aim of the article is to try and categorise original super-modern names given to Polish celebrities' children following the standards of an anthroponymic system established in the subject literature. A child in the world of celebrity is one „of many gadgets”. The objectification of children is exemplified, according to psychologists and sociologists, by giving them unconventional names. The analysis includes the original names of Polish celebrities, such as *Alikia, Ilia, Lea, Mia, Vivienne* or *Vienna*.

Key words: anthroponym, celebrity, self-promotion, typology

Imiona, jako konstytutywna kategoria onomastyczna, od lat pozostają w kręgu zainteresowań krajowych językoznawców i obcych badaczy²

¹ Artykuł jest zmodyfikowaną wersją wystąpienia pt. *Modne imiona dzieci polskich celebrytów. Perspektywa kulturowa* wygłoszonego podczas Międzynarodowej i Ogólnopolskiej Konferencji Onomastycznej zorganizowanej w Rzeszowie w dniach 14–16 października 2021 r. przez Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa Uniwersytetu Rzeszowskiego oraz Komitet Językoznawstwa PAN przy współudziale Polskiego Towarzystwa Onomastycznego. Serdeczne podziękowania składam dr hab. Izabeli Kempie-Matusiak, prof. UWM, oraz dziekanowi Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego prof. dr. hab. Mariuszowi Rutkowskiemu za cenne wskazówki dotyczące systematyzacji materiału badawczego.

² Stan badań (w zarysie) przedstawiła Maria Malec. Zob. Malec, 2001, s. 10–12.

zapewne dlatego, że przywołując Annę Kamieńską, „człowiek jest zawarty w imieniu. Pierwsze poznanie swojego ja – to imię” (1982, s. 201). Badania dotyczące imiennictwa, w szczególności motywów nadawania imion, popularności i mody oraz statusu prawnego mają w Polsce długą tradycję. Grono antroponomastów ustawicznie się poszerza. Współczesnemu imiennictwu swoje prace poświęcili m.in.: Zofia Abramowicz (1994, s. 152–158); Edward Breza (1987, s. 91–96); Józef Bubak (1978, s. 177–182; 1993); Aleksandra Cieślíkowa (2013, s. 129–143)³; Maria Czaplicka-Jedlikowska (2008, s. 96–110); Sławomir Dziadkowiec (2000, s. 166–190); Magdalena Graf (2021, s. 137–154); Ewa Horyń (2011, s. 283–289); Ewa Jakus-Borkowa, Krystyna Nowik red., 1998)⁴; Magdalena Graf, Magdalena Korzeniowska-Gosieniecka (2006, s. 229–241); Jan Grzenia (2002); Zofia Kaleta (2003); Justyna Parzniewska (1996: 139–151); Renata Plichta (1998, s. 117–139); Mariusz Rutkowski (2017, s. 234–245); Kazimierz Rymut wyd., 1995); Adam Siwiec, Mariusz Rutkowski (2014, s. 279–296); Katarzyna Skowronek (2013, s. 95–127); Paweł Swoboda (2013, s. 19–69); Wanda Szulowska (2007, s. 139–145); Małgorzata Święcicka (1995, s. 137–151; 1998, s. 209–227); Elżbieta Umińska-Tytoń (2003, s. 121–147).

Prezentowany artykuł jest odpowiedzią na postulat członków Rady Języka Polskiego⁵ (dalej: RJP) – zachęcających środowisko rodzimych językoznawców do studiów antroponimicznych poświęconych imionom; zwłaszcza do podjęcia zabiegów badawczych wskazujących „na mody i tendencje [imiennicze – dop. A.S.] występujące pod wpływem kultury masowej i jej nośników” (więcej: Markowski, 2021, s. 48). Celem artykułu jest próba uszeregowania oryginalnych ekstranowoczesnych imion dzieci rodzimych celebrytów z wykorzystaniem, utrwalonych w literaturze przedmiotu, standardów opisu systemu antroponimicznego. Z ustaleń Henryka Borka jednoznacznie wynika, że na pierwszym miejscu w rankingu mian osobistych (indywidualnych) najczęściej typowanych przez rodziców są imiona modne (zob. Borek, 1978, s. 163–172). Obserwacje Józefa Bubaka doprowadzają do jeszcze dalej idących wniosków, mianowicie do tego, że opiekunowie wybierają swoim pociechom nie tyle imiona modne, ile takie, które wyrażają pragnienie nadania dziecku miana rzadko spotykanego, oryginalnego, niezwykłego; takiego, które

³ Także: Cieślíkowa, Czopek-Kopciuch, Skowronek (red.), 2007.

⁴ Także: Nowik, 1994.

⁵ Taki apel czy raczej propozycję-zalecenie członkowie RJP formułują w kontekście listów rodziców dzieci (narodzonych, nienarodzonych czy dopiero projektowanych) kierowanych do Rady jako instytucji opiniodawczo-doradczej w sprawach używania języka polskiego. Jak podają źródła internetowe, RJP została powołana przez Prezydium Polskiej Akademii Nauk na mocy uchwały nr 17/96 z 9 września 1996 roku. Formalnie stanowi komitet problemowy przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk. Działalność Rady normalizuje ustawa o języku polskim z 7 października 1999 roku, na mocy której RJP funkcjonuje od maja 2000 roku. Pierwszym przewodniczącym był Walery Pisarek. Od 2000 roku zastępował go Andrzej Markowski. W VII kadencji przewodniczącą została Katarzyna Kłosińska. https://pl.wikipedia.org/wiki/Rada_J%C4%99zyka_Polskiego [dostęp: 18.05.2022].

będzie je wyróżniać w środowisku (zob. Bubak, 1993, s. 20). Swoistość kategorii imienia, przywołując Marię Malec, odbija się dobitnie w rodzaju związanej z imieniem ekspresji i uczuciowego nacechowania. Wyraża się ona chociażby w motywach wyboru, na przykład ze względu na estetykę imienia czy ładne brzmienie formy podstawowej lub pochodnych od niej wariantów. „Indywidualność imienia zakłada jego gramatyczną pojedynczość, którą może uzyskać poprzez zastosowanie wielości środków morfologicznych i fonologicznych, jak derywacja redukcyjna (skrócenia), derywacja paradygmatyczna (zmiana charakterystyki fleksyjnej imienia), bardzo rozbudowana w językach słowiańskich derywacja sufiksalna oraz palatalizacja i geminacja” (Malec, 1998, s. 99). Z tego względu, że prezentowany artykuł poświęcony jest typologii imion modnych⁶ nadawanych dzieciom przez krajowych celebrytów, kwestie gramatyczne oraz motywacje wskazywane przez rodziców zostaną w nim zmarginalizowane⁷. W prezentowanym tekście, dla zachowania przejrzystości opisu, zrezygnowano z podawania personaliów sławnych czy rozpoznawalnych rodziców dzieci, których imiona zostały poddane analizie, a skupiono się na materiale onomastycznym⁸.

Materiał badawczy został pozyskany z działającego od 27 marca 2008 roku portalu internetowego onet.pl, zwłaszcza z polskiego serwisu celebryckiego – Plejada.pl (należącego do Grupy Onet) zajmującego się informowaniem opinii publicznej o znanych osobach pojawiających się w szeroko rozumianej sferze publicznej⁹–, zwłaszcza w mass mediach.

Termin kolektywny *celebryci* (ang. *celebrity* < łac. *celebrare*), mający już swoją historię¹⁰, we współczesnej polszczyźnie stosowany jest w odniesieniu do osób często występujących w środkach masowego przekazu oraz wzbudzających uwagę, w szcze-

⁶ Leksem *moda* w artykule jest przywoływany w odniesieniu do tendencji (w tym kontekście moda rozumiana jest jako ‘trend’, ‘skłonność’), stylu życia (a więc w kontekście ‘manieri’, ‘nawyku’) oraz jako bliskoznacznik kierunku postępowania, tj. ‘nurtu’.

⁷ Nie oznacza to ignorancji. Zagadnienia te wymagają osobnego szczegółowego opracowania.

⁸ Ambicją autorki artykułu jest rzetelna analiza materiału onomastycznego, a nie tworzenie historii życia rodzinnego osób współcześnie uznawanych za sławne i rozpoznawalne.

⁹ Wyrażenie *sfera publiczna*, przywołując Mariusza Rutkowskiego i Katarzynę Skowronek, jest osobliwą metaforą stosowaną potocznie w odniesieniu do wirtualnego miejsca, w którym następuje wymiana ogólnie dostępnych informacji, idei, poglądów (Rutkowski, Skowronek, 2021, s. 23). W niej kumulowane są doświadczenia; praktyki, kompetencje, umiejętności „budowane” poprzez rozmowy, argumenty, konkluzje, przemyślenia, sądy. Ona kształtuje stanowiska w dowolnych sprawach ekscytujących audytorium. Por. m.in.: Sikora, 2014, s. 43–63; Skrzypczak, 2016, s. 11–13.

¹⁰ Więcej: http://www.tnsglobal.pl/wp-content/blogs.dir/9/files/2014/03/K.059-12_Celebryci_O10a-12.pdf [dostęp: 29.05.2022]. Historiografia sławy i celebrytyzmu jest ciągle żywa zwłaszcza w anglosaskim dyskursie akademickim. Na kwestię historyzacji sławy jako pierwszy uwagę zwrócił Leo Braudy w dziś już kultowej monografii (1986). W ostatnich latach ukazały się rozprawy teoretyczne sytuujące celebrytyzm w obrębie historii ruchów feministycznych, historii teatru oraz literatury, badające zjawisko z punktu widzenia historyczno-społecznego (Fawcett, 2016; Lilti, 2017 oraz Jones, Joule (red.), 2018).

gólności prasy tabloidowej i portali plotkarskich¹¹. A zatem celebrytami są wszyscy ci, którzy pojawiają się na ściankach sponsorskich; ci, którzy pozwalają się fotografować, by w efekcie finalnym znaleźć się w publikacjach kolorowych magazynów. To ludzie, którzy stają w blaskach fleszy niejednokrotnie nie z powodu osiągnięć zawodowych, lecz ze względu na życie prywatne (głównie skandale towarzyskie) czy udział w programach typu *reality show*¹². Celebryci to grupa społeczna objętościowo „rozległa” i socjalnie zróżnicowana. Zaliczani są do niej zarówno aktorzy, piosenkarki, sportowcy, dziennikarze, politycy, muzycy, przedstawiciele świata biznesu, hierarchowie kościelni, popularni prezenterzy, jak i uczestnicy popularnych programów telewizyjnych przedstawiających autentyczne zachowania ludzi w ich życiu codziennym albo w sztucznie stworzonych okolicznościach, samozwańcze modowe ekspertki i eksperci, których wiedza ogólna, a także specjalistyczna (branżowa) bywa dyskusyjna¹³ oraz wszystkie znane z ekranu telewizora, komputera, smartfona osoby, które są związane z show-biznesem (*showmans*)¹⁴. Do reguł zachowania celebrytów zaliczyć należy: logikę „bywania”, pokazywania się w przestrzeni publicznej, logikę spektaklu, zabawy, logikę „obnażania”, „zwierzania” oraz logikę „fast thinkingu”¹⁵. Sukces celebrytów polega przede wszystkim na tym, że wokół nich jest tworzony tzw. „medialny szum”¹⁶. Wiesław Godzic zjawisko to określa mianem „bycia widzianym”¹⁷. Celebryci są „widziani” także poprzez nadawanie potomstwu niekonwencjonalnych imion. Wybierając imię, niejednokrotnie *celebrity* zaspokajają egoistycznie interesy własne, a nie potrzeby dziecka¹⁸. Roch Sulima tę tendencję do zapewnienia sobie uwagi nazywa „doświad-

¹¹ Por. Boorstin, 1961 [Vintage 1992] lub online: https://en.wikiquote.org/wiki/Daniel_J_Boorstin [dostęp: 2.04.2016].

¹² Zob. Mościcka, 2015, s. 629. Por.: Strawińska, 2016, s. 285–311; Strawińska, 2018, s. 31–55.

¹³ Więcej: J. Noch, „*Lubię detale w stylu Schleswiga i Holsteina*”, czyli Filip Chajzer demaskuje głupotę świata mody. <http://natemat.pl/77459,lubie-detale-w-stylu-schleswiga-i-holsteina-czyli-fili-p-chajzer-demaskuje-glupote-swiatu-mody> [dostęp: 24.07.2016].

¹⁴ Przywołując Michała Witkowskiego: „Mieści się tu i Jola Rutowicz, i Grażyna Torbicka, Krystyna Janda czy Agnieszka Holland, pani Soszyńska, w ogóle bogate panie z zawodem i bez, po prostu ludzie w jakimkolwiek stopniu i z jakiegokolwiek powodu narażeni na błysk flesza” (Witkowski, 2015). Zob. również konteksty użycia przywoływanego leksemu odnotowane w *Obserwatorium Językowym Uniwersytetu Warszawskiego*: <https://nowewyrazy.uw.edu.pl/haslo/celebryta.html> oraz na stronie <https://pl.glosbe.com/pl/pl/celebryta> [dostęp: 23.05.2022]. Por. <https://wsjp.pl/haslo/podglad/48404/celebryta>; <https://sjp.pl/CELEBRYTA>; <http://dobryslownik.pl>; <https://sjp.pwn.pl/poradnia/szukaj/celebryci>; <https://slownik.one/CELEBRYTA>; <https://slang.pl/celebryta/> [dostęp: 25.05.2022].

¹⁵ To znaczy – przywołując Małgorzatę Molędę-Zdziech – „błyskotliwość, umiejętność «przystępnego» wypowiedziania się i szybkiego formułowania wyjaśnień zjawisk, umiejętność dostosowania się do oczekiwań odbiorców” (Molęda-Zdziech, 2013, s. 31).

¹⁶ Więcej: K. Waszakowa, *Złożony charakter procesów włączania elementów obcych do języka polskiego (na przykładzie zapożyczenia celebryta)*. file:///D:/Downloads/wszak3-1.pdf [dostęp: 25.05.2022].

¹⁷ Termin za: Godzic, 2007, s. 20.

¹⁸ Z ustaleń Krystyny Doroszewicz wynika, że często imię dziecka „ma świadczyć o nich [rodzicach], a nie o dziecku. Przepisy powinny uniemożliwiać sytuację, w których oni podejmują nieprzemyślane decyzje, dając upust swojej wybujałej wyobraźni”. D. Doroszewicz, *Więcej swobody w nadawaniu imion? Psycholog zbulwersowana: Narażają dzieci na śmieszność*. <http://wiadomo->

zeniem obecności” i sytuuje jako główną, nigdy w takiej skali niewidoczną, zasadę/koncepcję ponowoczesności (Sulima, 2021, s. 55). Dziś zmediatyzowane przestrzenie społeczne wręcz wymuszają na celebrycie bycie „imiennym”, „obecnym”. Popularnymi formami owego „imiennego uobecniania” są, zamieszczane w różnorodnych przestrzeniach Internetu, tzw. fotografie portretowe lub odbicia osób w lustrze. Równie często stosowanym rodzajem narcystycznej autocelebracji są autofotografie upubliczniane na Facebooku i innych mediach społecznościowych.

Na podstawie wyekscerpowanego zbioru antroponimów można wyróżnić osiem typów modnych imion nadawanych dzieciom przez rodzimych celebrytów. Są to imiona: rzadkie, ale występujące w polszczyźnie (w tym imiona dawne); biblijne i imiona z innych kultur i religii¹⁹; równe nazwom geograficznym; równe nazwom pospolitym; twory w zapisie z niepolskimi znakami literowymi/niezgodne z polską ortografią; obce niemające polskich ekwiwalentów; niewskazujące na płeć dziecka lub sugerujące niewłaściwą płeć wskutek swojej budowy morfologicznej²⁰; imiona w postaci skróconej lub zdrobniałej; powstałe w wyniku przekształceń na gruncie pisowni, głównie transliteracji.

Spośród zgromadzonego materiału najliczniejszą grupę stanowią imiona biblijne i imiona z innych kultur i religii²¹ typu: *Aleksander* ‘(gr.-łac.) łac. *Alexander* < gr. *Ἀλέξανδρος* (*Aléksandros*) < gr. *ἀλέξω* + *ἀνδρός* (*aléksō* + *andρός*) → obrońca ludzi²², *Adam*, *Amadeus* ‘w nawiązaniu do singla zatytułowanego *Rock Me Amadeus* wykonywanego przez niemieckojęzycznego wokalistę Johanna „Hansa”

mosci.gazeta.pl/wiadomosci/1,114871,13598663,Wiecej_swobody_w_nadawaniu_imion_Psycholog_zbulwersowana.html [dostęp: 4.09.2016]. Badania socjologiczne – cytując długoletniego przewodniczącego RJP śp. Walerego Pisarka – „ujawniają uprzedzenia w stosunku do dzieci o dziwacznych imionach ze strony nauczycieli i pracodawców, którzy nosicielom i nosicielkom takich imion przypisują (często niesprawiedliwie) domniemane niepożądane cechy osobowości i umysłowości ich rodziców. https://rjp.pan.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=1694:milka-2&catid=76&Itemid=146 [dostęp: 20.05.2022].

¹⁹ Posługuję się nomenklaturą Andrzeja Markowskiego (2021, s. 39) oraz nawiązuję do ustaleń Marii Malec (2001, s. 27–31), która w obrębie makrotypu imiona zapożyczone wyróżnia mikrotyp imiona: chrześcijańskie (chrzestne), a w jego obrębie kategorie: imiona biblijne, starochrześcijańskie, świętych średniowiecza europejskiego, świętych czasów nowożytnych (por. Malec, 1994). Do tej kategorii (za: Malec, 2001, s. 31–33) dołączam również imiona przejęte z tradycji literackiej oraz nowe pożyczki powstałe pod wpływem środków masowego przekazu typu radio, telewizja. Idąc tym tropem, umieszczam także jednostki upowszechniane współcześnie w wyniku oddziaływania mediów społecznościowych, głównie *Facebooka* i *Instagrama*. A zatem do grupy tej zostały włączone imiona o obcej proveniencji dawne i obecne. Należą do niej zarówno imiona postaci autentycznych, bohaterów literackich, jak również związane z mitologią, islamem czy ze światem muzyki.

²⁰ Por. Markowski, 2021, s. 40–44.

²¹ Materiał badawczy został zestawiony z antroponimami odnotowanymi przez Marię Malec w pracy *Imiona chrześcijańskie w średniowiecznej Polsce*, Kraków 1994 (dalej skrót: Mal.) oraz skonfrontowany w źródłach internetowych, takich jak: Wielka Księga Imion (<https://www.ksiega-imion.com/>, dalej skrót: IWKI) oraz witryna internetowa Mamotoja.pl – *Księga imion dla dzieci* (<https://mamotoja.pl/ksiega-imion-dla-dzieci.html>, dalej skrót: KIMamo).

²² <https://pl.wiktionary.org/wiki/Aleksander> [dostęp: 22.05.2022]. Por. Mal., 1994, s. 179–181.

Hözlzela; łac. ‘kochający boga’ (IWKI)²³, *Asha-Leigh* ‘(ind.) *Asha* ‘nadzieja, życie’ → pol. *Anna* + (ind.) *Leigh* ‘delikatność’²⁴, *Barbara* ‘(gr.) *barbaros* ‘barbarzyński, niegrecki, obcy’ (za: IWKI; por. Mal., 1994, s. 355), *Carmen* ‘(hiszp.) pieśń’²⁵, *Etienne* ‘(gr.)²⁶ → pol. *Stefa, Stefcia, Stefania*’, *Estera* ‘imię głównej bohaterki biblijnej *Księgi Estery*’ (zob. Mal., 1994, s. 360)²⁷, *Fabienne* ‘(fr., niem.) sympatyczna’²⁸, *Falco* ‘pseudonim artystyczny austriackiego wokalisty, piosenkarza i muzyka Johanna Hözlzela’²⁹, *Franciszek, Gaja* ‘odpowiednik greckiej Ziemi-Matki (gr. Γαῖα ‘Ziemia’)³⁰, *Gustaw* (stgerm.) ‘ten, który podczas wojny sprawuje władzę’ < *gund* ‘walka’ + *stab* ‘buława, łaska’ (IWKI), *Hanna* ‘(hebr.) ‘osoba pełna łaski’ (zob. Mal., 1994, s. 352–353) < *Chana* ‘wdzięk, łaska’ (KIMamo), *Helena* [(gr. Ἑλένη)³¹ < *hele* ‘blask’ lub *helane* ‘pochodnia’, ewentualnie *selene* ‘księżyc’] ‘żona króla Sparty, której uroda stała się przyczyną wojny trojańskiej (KIMamo), *Henryk* (stgerm.) ‘właściciel bogatego domu lub władca bogatego kraju’ < *heim* ‘dom’ + *richi* ‘bogaty, potężny’ (IWKI; por. Mal., 1994, s. 232), *Ignacy* ‘(łac.) mężczyzna o płomiennym sercu (IWKI) < *ignis* ‘ogień’ (KIMamo), *Ilia* ‘to damski odpowiednik imienia *Eliasz* ‘(gr.) ten, który zwalcza zło’³², *Imaan* (نامي إالا) ‘wiara w Boga’³³, *Iman* ‘(arab.) widząca słońce’, *Jan, Janina, Katarzyna* ‘(gr.)

²³ Utwór *Rock Me Amadeus*, pochodzący z albumu studyjnego *Falco 3* (1985), został napisany przez Johanna „Hansa” Hözlzela (ur. 19 lutego 1957 roku – zm. 6 lutego 1998 roku) wraz z holenderskimi producentami muzycznymi Bolland & Bolland. Do tej pory singiel jest jedyną niemieckojęzyczną piosenką, która zajęła pierwsze miejsce na liście Billboard Hot 100. Miało to miejsce 29 marca 1986 roku. https://en.wikipedia.org/wiki/Rock_Me_Amadeus [dostęp: 3.06.2022].

²⁴ <https://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=Asha+co+oznacza> [dostęp: 21.05.2022].

²⁵ <https://parenting.pl/carmen> [dostęp: 2.04.2016].

²⁶ Źródła internetowe przywołujące imię sytuują również jako zapożyczenie francuskie. <http://imiona.mobi/?imie=Stefania> [dostęp: 21.05.2022].

²⁷ Omawiany antroponim w źródłach internetowych traktowany jest jako pożyczka perska (persk. *setara/ester* ‘gwiazda’). Por. KIMamo.

²⁸ Więcej: <https://plejada.pl/newsy/nie-tylko-milan-i-fabienne-nietypowe-imiona-dzieci-gwiazd-co-oznaczaja/6 wrbc55> [dostęp: 28.05.2022].

²⁹ Imię *Falco Amadeus* nadał swojemu synowi Michał Wiśniewski. Na Instagramie pod zdjęciem synka Wiśniewski zamieścił wpis o następującej treści: „Mam na imię [pisownia oryginalna – dop. A.S.] Falco od idola mojego taty. Nie, nie mógłbym się nazywać Świętopełk, bo nie pasowałbym do reszty ferajny”. https://www.instagram.com/m_wisniewski/1972/?utm_source=ig_embed&ig_rid=e7be2f54-ed31-4596-ae6c-890f63fa18bc [dostęp: 3.06.2022]. Por. [https://pl.wikipedia.org/wiki/Falco_\(rodzaj\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Falco_(rodzaj)): *Falco* ‘(łac.) *Falconidae*, tj. jastrząb; ptak z podrodziny sokołów *Falconinae* w rodzinie sokołowatych *Falconidae*’ [dostęp: 2.04.2016].

³⁰ Niewykluczone, że jest to pożyczka łacińska, tzn. żeński odpowiednik łacińskiego imienia *Gajusz* (łac. *Gaius* ‘cieszący rodziców’. Zob. Malec, 1994, s. 221. Według różnych źródeł internetowych *Gajusz* ma pochodzenie greckie lub etruskie. <https://www.znaczenie-imion.net/g/gaja.html> [dostęp: 24.09.2022].

³¹ Dane etymologiczne przytaczam za Witoldem Taszyckim (red.), 1969, s. 279.

³² https://www.pudelek.pl/artukul/36784/co_oznacza_imie_alikia_ilia/ [dostęp: 23.05.2022]. *Eliasz* – imię męskie wywodzi się od hebrajskiego *Eliyahu* ‘moim Bogiem jest Jahwe’. <https://deon.pl/imiona-swietych/eliasz,2573> [dostęp: 23.05.2022].

³³ W islamie imię *Iman* oznacza dosłownie ‘tego, który wierzy w Boga’. <https://educalingo.com/pl/dic-ms/iman> [dostęp: 22.05.2022].

katharos ‘czysta, dziewicza, bez skazy’ (IWKI; por. Mal., 1994, s. 371), *Keira* ‘od św. Kira (irlandz. *Ciara*) zakonnica i założycielka klasztoru w *Kilkeary*, która żyła w VII wieku’³⁴, *Konstanty* ‘(łac.) *constans* ‘silnie stojący (por. Mal., 1994, s. 264); niezmienny, stały’³⁵, *Krystyna* ‘(łac.) *Christinus* ‘Chrystusowy’ (IWKI; por. Mal., 1994, s. 372), *Lea* ‘córka *Labana*, pierwsza żona patriarchy *Jakuba*’, *Leo* (łac. *lion*) ‘lew’ pol. → *Leon*’, *Marcelina* ‘(łac.) od imienia męskiego *Marcelin* ‘mały bojownik’ (IWKI; z rodu rzymskiego *Marcellus* (za: KIMamo), *Nena* ‘neña (j. astyryjski) dziewczynka’³⁶, *Nikon* ‘(gr.) *νίκη* (*nike*) zwycięstwo’³⁷, *Orina* ‘bohaterka średniowiecznej legendy’³⁸, *Rania* ‘(arab. رانيا) tj. przyglądająca się’³⁹, *Robin* ‘bohater angielskich podań ludowych o Robin Hoodzie’⁴⁰, *Róża* ‘(łac.) *rosa* ‘róża’ (KIMamo), *Ryszard* ‘(germ.) ten, który jest potężny, bogaty i sprawuje silną władzę < *richi* ‘bogaty, potężny’ + *hart* ‘silny, mocny’ (IWKI; por. Mal., 1994, s. 319–320), *Teodor* (gr. *theos* ‘bóg’ + *doron* ‘dar’ = ‘darowany przez Boga’ (IWKI; por. Mal., 1994, s. 330–331), *Stefania* ‘(gr.) *stephanos* ‘wieniec, znak zwycięstwa, korona’ (IWKI), *Tadeusz* ‘(aram.) sprytny, odważny mężczyzna’ (IWKI), *Vivienne* ‘(celt.) pełnia życia’⁴¹, *Wanda* ‘bohaterka legendy o Wandzie, córce króla Kraka’⁴², *Zofia* ‘(gr.-łac.) mądrość’ (por. Mal., 1994, s. 330–331).

³⁴ https://rjp.pan.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=1288:keira&catid=76&Itemid=209 [dostęp: 2.04.2016].

³⁵ Najśłynniejszym imiennikiem był cesarz rzymski Konstanty Wielki, który zbudował piękny Konstantynopol, czyli Stambuł. Więcej: KIMamo.

³⁶ Imię *Nena* nosiła na przykład żona Witkacego (Witkiewicza). <https://pl.wiktionary.org/wiki/ne%C3%B1a> [dostęp: 2.04.2016].

³⁷ Imię *Nikon* stosunkowo największą popularnością cieszyło się u prawosławnych Słowian wschodnich (*Nikon* – żołnierz rzymski, męczennik żyjący w czasach cesarza Trajana). [https://pl.wikipedia.org/wiki/Nikon_\(imi%C4%99\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Nikon_(imi%C4%99)) [dostęp: 30.05.2022].

³⁸ Z danych zamieszczonych w Internecie wynika, że *Oriana* – na podstawie średniowiecznej legendy – „była córką króla Anglii, która poślubiła rycerza Amadisa”. <https://www.behindthename.com/name/oriana> [dostęp: 21.05.2022]. Pierwsza zachowana wersja legendy o miłości błędnego rycerza Amadisa do księżniczki *Oriany* pochodzi z 1508 roku. Autorem tekstu zatytułowanego *Amadis de Gaula* był Garcia Rodríguez de Montalvo. <https://www.behindthename.com/name/amadis> [dostęp: 23.09.2022]. Przywoływane imię prawdopodobnie „pochodzi od łacińskiego *aurum* ‘złoto’ lub od jego pochodnych, hiszpańskiego *oro* lub francuskiego *or*”. <https://parenting.pl/> [dostęp: 30.05.2022]. Niewykluczone, iż *Oriana* jest „żeńską odmianą imienia *Orjan*, które jest skandynawską formą imienia Jerzy”. [https://pl.wikipedia.org/wiki/Oriana_\(imi%C4%99\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Oriana_(imi%C4%99)) [dostęp: 23.09.2022].

³⁹ Imię *Rania* [wym. Ranja; odm. jak mania, litania] nosi królowa Jordanii, małżonka króla Abd Al-laha ibn Husajna – Rania al-Abd Allah, która urodziła się 31 sierpnia 1970 roku w Al-Kuwait jako Rania al-Jasin. https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwiFr5nK3IH4AhV6SPEDHfQA9gQFnoECAsQAw&url=https%3A%2F%2Fpl.frwiki.wiki%2Fwiki%2FRania_al-Yassin&usg=AOvVaw14Xkkm4PDppXp1xyCDeaN [dostęp: 28.05.2022].

⁴⁰ Za: <https://www.imiona.info/Robin.html> [dostęp: 21.05.2022].

⁴¹ <https://www.imiona.ovh/Vivienne.html> [dostęp: 21.05.2022].

⁴² Jest to imię o niejasnej etymologii. Najprawdopodobniej zostało ono stworzone przez Wincen-tego Kadłubka na potrzeby jego kroniki, dokładniej legendy o księżniczce Wandzie. Wykorzystał je również Jan Długosz w dziele *Roczniki czyli Kroniki sławnego Królestwa Polskiego*. Początkowo (XII–XIV w.) zapisywano je jako *Węda*, być może od starsłowiańskiego słowa *węda* ‘wędka’, co

Kolejną kategorią modnych wśród imion dzieci reprezentantów krajowego show-biznesu są takie, które mają postać skróconą lub zdrobniałą typu: *Elma* ‘od *Elmira*’⁴³, *Hugo* ‘od *Hugon*’, *Irma* ‘od *Irmina*’, *Jagna* ‘od *Agnieszka* (za: Malec (red.). 1995); *Jadwiga* lub *Agata* (za: Grzenia, 2002)’, *Lara* ‘od *Larysa*’⁴⁴, *Liam* ‘(irlandz. ‘silny, opiekuńczy’) od *William*’⁴⁵, *Mia* ‘od *Maria*’⁴⁶, *Nadia* ‘od *Nadieżda*’⁴⁷, *Rita* ‘od *Margarita* → pol. Małgorzata’⁴⁸, *Roch* ‘od *Rocgwald*, *Rochold*, *Rochbert*’⁴⁹.

dawniej wymawiano z nosowym *a* [czyt. wanda]. Zgodnie z legendą bowiem ‘uroda Wandy łąwiła rycerzy’. Niektórzy badacze wywodzą rdzeń analizowanego imienia od litewskiego słowa *vandene* ‘rusalka’ albo *vanduo* ‘woda, fala’. Z kolei w języku niemieckim wyraz *Wenedka* miał znaczenie ‘Łużyczanka, Słowianka’. Inne źródła podają, że *Wanda* to skrót germańskich imion typu *Wendelburg* czy *Wendelgard*. Jedna z najbardziej niezwykłych teorii podaje, iż imię to powstało od nazwy plemienia *Wandalów* lub imienia starożytnego wodza Chorwatów – *Avandzy*. Więcej: KIMamo.

⁴³ M. Danilczyk, *Księga imion*. https://books.google.pl/books?id=1WrtAgAAQBAJ&pg=PT40&lpg=PT40&dq=Elma+imie&source=bl&ots=waOrlJVB7y&sig=ACfU3U2PvR2NQzH2T2fU4tVcDow6bGhGyQ&hl=pl&sa=X&ved=2ahUKewjo_4HelsTzAhVkiSkHXMZAkkQ6AF6BAgLEAM#v=onepage&q=Elma%20imie&f=false [dostęp: 12.10.2021]. Opisane imię odnaleźć można z łatwością wśród bohaterów filmowych czy literackich, współczesnych i dawnych. *Elmirka* jest jedną z bohaterek serialu animowanego *Przygody Animków*. W historii literatury imię *Elmira* pojawia się chociażby w komedii Moliera zatytułowanej *Świętoszek*. [https://pl.wikipedia.org/wiki/Elmira_\(imi%C4%99\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Elmira_(imi%C4%99)) [dostęp: 2.04.2016]. Nie na zgodności co do etymologii imienia żeńskiego *Elmira*. Źródła internetowe dopuszczają wariant, że w procesie przejmowania mogły uczestniczyć dwa języki „dawcy”: greka (na gruncie języka greckiego *Elmira* może oznaczać ‘opiekunkę wszystkich’) albo hiszpański (gdzie analizowane imię tłumaczy się jako ‘wyniosła księżniczka’). <https://www.znaczenie-imion.net/e/elmira.html> [dostęp: 25.05.2022]. Por. <https://dzidziusiowo.pl/baza-imion/imiona-zenskie-1/89-elmira> [dostęp: 25.05.2022].

⁴⁴ Etymologię przywołuję za Katarzyną Kłosińską. https://rjp.pan.pl/index.php?Option=com_content&view=article&id=534:lara&catid=76&Itemid=146 [dostęp: 23.05.2022]. Antroponim *Larysa* – imię świętej Kościoła wschodniego dzięki której imię to za pośrednictwem prawosławia dotarło do języków wschodniosłowiańskich – został utworzony od nazwy starożytnego miasta *Larissa*, które było stolicą Tesalii. <https://www.znaczenie-imion.net/l/lara.html> [dostęp: 23.05.2022].

⁴⁵ RJP ustaliła, że imię *Liam* jako zdrobnienie imienia *William* „noszone” (być może używane jako pseudonim) przez kilku popularnych celebrytów, wykonawców ról w serialach zachodnich, nie ma żadnej tradycji używania w języku polskim. RJP zdecydowanie odradza nadanie jako imienia formy *Liam*, choć ze względów czysto formalnych nie narusza ona przepisów art. 50 ustawy Prawo o aktach stanu cywilnego: „W polszczyźnie ten zestaw liter byłby odczytywany jako «*ljam*», co chyba nie jest zgodne z odczytywaniem go w języku angielskim. Jest to pewna trudność: ktoś posługujący się w Polsce takim imieniem musiałby za każdym razem, kiedy będzie poproszony o podanie swego imienia do jakiegokolwiek dokumentu, literować to imię. Ponadto grupa nagłosowa «*lj*» mogłaby się w wymowie skracać do «*j*», co dawałoby w efekcie formę jam brzmiącą tak, jak skrócona książkowa, a nawet biblijna forma zwrotu «*ja jestem*»”. https://rjp.pan.pl/index.php?Option=com_content&view=article&id=1634:liam&catid=76&Itemid=146 [dostęp: 2.04.2016].

⁴⁶ Według Katarzyny Kłosińskiej jest to pożyczka „szwedzka i duńska”. https://rjp.pan.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=510:mia-27&catid=76&Itemid=146 [dostęp: 2.04.2016].

⁴⁷ [https://pl.wikipedia.org/wiki/Nadzieja_\(imi%C4%99\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Nadzieja_(imi%C4%99)) oraz https://rjp.pan.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=1439:nadia112&catid=76&Itemid=209 [dostęp: 2.04.2016].

⁴⁸ Zob. Janowowa i in. (oprac.) 1991 oraz komentarz internetowej „Poradni językowej PWN”: *Ryta czy Rita?* – *Poradnia językowa PWN*. sjp.pwn.pl [dostęp 25.05.2019].

⁴⁹ Za: Cieślakowa, Szymowa, Rymut, 2000, s. 251.

Grupa stanowiąca imiona równe nazwom geograficznym nie jest jednorodna. Tworzą ją imiona, w których podstawie są nazwy geograficzne w postaci podstawowej, tak jak w przypadku imion: *Kaszmir* ‘indyjska prowincja znana z tkanin i dywanów’⁵⁰, *Vienna* ‘Wiedeń’ czy *Idalia* ‘przydomek Afrodyty utworzony od nazwy łańcucha górskiego we wschodniej części Cypru, gdzie znajdowała się świątynia tejże bogini’⁵¹ lub zmodyfikowanej, typu: *Xavier* ‘od nazwy miejscowości *Javier* w Hiszpanii, w prowincji Nawarra, z której pochodził św. Franciszek Ksawery’⁵².

Do imion uformowanych w wyniku różnorodnych przekształceń na gruncie pisowni zaliczamy przede wszystkim takie, które powstały w wyniku transliteracji, jak chociażby *Ilija* ‘Eliasz; od hebr. *Eliyahu*, oznaczającego „moim Bogiem jest *Jahwe*”⁵³. Są również imiona obce z „udziwnioną pisownią”⁵⁴ typu: *Allan* ‘1. mały kamień’(?); „w j. bretońskim słowo *alan* oznacza ‘mały kamień lub ‘przystojny’;

⁵⁰ Kaszmir jest terenem, o który zbrojnie rywalizują Indie i Pakistan. https://forum.gazeta.pl/forum/w,45,22719034,22719034,Imie_dla_corki_Kasi_Figury.html [dostęp: 23.09.2022]. Zob. więcej: <https://sjp.pl/kaszmir> [dostęp: 23.09.2022].

⁵¹ Dla porównania przykłady imion dzieci zachodnich gwiazd obrazujące proces transonimizacji (czyli przejścia nazw własnych z jednej kategorii nazw własnych do innej kategorii nazw własnych): *Brooklyn* ‘imię najstarszego syna Beckhamów’, *Lourdes* ‘imię córki Madonny’, *Phoenix Chi* ‘imię córki Melanie Brown’. Proces dezapelatywizacji wyrazów pospolitych (czyli przejścia wyrazu pospolitego do kategorii nazw własnych) obrazują imiona dzieci hollywoodzkich gwiazd typu: *Seven* ‘imię syna Erikah Badu’, *Summer Rain* ‘imię córki Christiny Aguilery’, *Apple* ‘imię córki Kim Kardashian’, *Zuma* ‘imię syna Gwen Stefani’ oraz *Denim* ‘imię syna Toni Braxton’. Więcej przykładów znaleźć można w tekstach zamieszczonych na portalach internetowych zatytułowanych: *Dziwne imiona dzieci hollywoodzkich gwiazd*, <http://www.pomponik.pl/plotki/news-dziwne-imiona-dzieci-hollywoodzkich-gwiazd,nId,1490299,nPack,10> [dostęp: 2.04.2016] oraz *Oryginalne imiona dzieci polskich gwiazd*, <http://kobieta.onet.pl/dziecko/plotki/oryginalne-imiona-dzieci-polskich-gwiazd/fhv9w> [dostęp: 2.04.2016]. Por. Strawińska, 2017, s. 277–295.

⁵² Według opiniodawców z RJP nadanie dziecku imienia w formie *Xavier* jest niezgodne z zasadami zawartymi w „Zaleceniach dla urzędów stanu cywilnego dotyczących nadawania imion dzieciom osób obywatelstwa polskiego i narodowości polskiej” („Komunikaty Komisji Kultury Języka Komitetu Językoznawstwa PAN”, nr 1(4)/1996). W punkcie I.1. tych regulacji czytamy, że „zaleca się nadawanie imion w postaci spolszczonej przyswojonej przez język polski, a więc np. *Jan*, nie *John* lub *Johann*; *Katarzyna*, nie *Catherine*”. Polską formą imienia *Xavier* jest zaś *Ksawery*. Ponadto w p. II.2.a. mamy zalecenie: „Piszemy *ks*, nie *x* (nie ma litery *x* we współczesnym alfabecie polskim)”, a w p. II.2.b. zaleca się pisownię „*w*, nie *v*”. Z tego jasno wynika, że zapis *Xavier* jest niezgodny aż z trzema punktami cytowanych zaleceń. Zob. <https://rjp.pan.pl/index.php?option=comcontent&view=article&id=831:xavier&catid=76&Itemid=209> [dostęp: 12.10.2021].

⁵³ Nosił je biblijny prorok *Eliasz*. [https://pl.wikipedia.org/wiki/Eliasz_\(imi%C4%99\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Eliasz_(imi%C4%99)) [dostęp: 2.04.2016]. Ze względu na specyfikę budowy imienia nie zostało ono włączone do grupy imion chrześcijańskich. Por. Mal., 1994, s. 211–212.

⁵⁴ Przywołuję terminologię zastosowaną przez Andrzeja Markowskiego (2021, s. 37–49).

2. ‘harmonia’ z celtyckiego⁵⁵ czy *Vanessa*⁵⁶. W grupie popularnych imion są i takie, które naruszają⁵⁷ zasady polskiej ortografii. Są to m.in.: *Carmen*, *Vincent*, *Xymena*, *Yvette*.

Natomiast imiona rzadkie, ale występujące w polszczyźnie, reprezentowane są przez takie dawne imiona słowiańskie o charakterze życzeniowym/wróźebnym, jak: *Stanisław*, *Radzimir* oraz skróty imion dwuczłonowych: *Bogna*.

Niezbyt licznie w zebranym materiale spotkać można imiona równe nazwom pospolitym typu: *Amber* ‘bursztyn’⁵⁸, *Claire* ‘światło’⁵⁹, *Koko* ‘noc’⁶⁰, *Melody* ‘śpiew’⁶¹, *Vesna* ‘wiosna’⁶².

⁵⁵ W źródłach internetowych czytamy: „imię męskie pochodzenia najprawdopodobniej celtyckiego. Może też wywodzić się od nazwy irańskiego plemienia Alanów. Znaczenie tego imienia nie jest dokładnie znane, prawdopodobne znaczenia: «mały kamień» lub «przystojny» z języka bretońskiego «harmonia» z języka celtyckiego”. <https://pl.wikipedia.org/wiki/Alan> [dostęp: 2.04.2016].

⁵⁶ Walery Pisarek zalecał: „Polską wersją angielskiego imienia *Vanessa* jest zgodna z zasadami polskiej pisowni forma *Wanesa* [...]”. W postaci *Wanesa* imię to figuruje w wydany przez Ossolineum «Słowniku imion» W. Janowowej, A. Skarbek, B. Zbikowskiej i J. Zbiniowskiej”. https://rjp.pan.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=1603:vanessa&catid=76&Itemid=209 [dostęp: 21.05.2022].

⁵⁷ Wartościowanie na podstawie opinii członków RJP upowszechnianych w źródłach internetowych.

⁵⁸ Internetowy *Słownik slangu miejskiego* notuje także znaczenia: ‘maniak’, ‘pasjonat’, <https://www.miejski.pl/slowo-Amber> [dostęp: 23.09.2022].

⁵⁹ Na stronie <https://pl.wiktionary.org/wiki/clair> czytamy, że słowo *clair* ‘jasny, pełen światła’ jest pożyczką z języka francuskiego o łacińskiej proveniencji: fr. *clair* < łac. *clarus* ‘jasny, przejrzysty, także sławny, znany’. [https://pl.wiktionary.org/wiki/clarus#clarus_\(j%C4%99zyk_%C5%82a-ci%C5%84ski\)](https://pl.wiktionary.org/wiki/clarus#clarus_(j%C4%99zyk_%C5%82a-ci%C5%84ski)) [dostęp: 23.05.2022]. Więcej o etymologii i motywacji w wywiadzie z Katarzyną Figurą. <https://party.pl/newsy/katarzyna-figura-nazwała-corki-koko-i-kaszmir-skad-tak-wyszukane-imiona-11612-r22/> [dostęp: 23.05.2022].

⁶⁰ *Koko* to imię jednej z córek Katarzyny Figury. Etymologię imienia aktorka wyjaśnia w wywiadach (zob. <https://quotepark.com/pl/cytaty/353580-katarzyna-figura-koko-urodzila-sie-w-stanie-nowy-jork-na-dawnych-te/> [dostęp: 23.05.2022]) oraz na łamach „Gazety Wyborczej” (<http://www.teatry.art.pl/!rozmowy/wtba.htm> [dostęp: 22.05.2022]). Oto fragment jednej z wypowiedzi: „Koko urodziła się w stanie Nowy Jork na dawnych terenach indiańskich i w jednej z książek znaleźliśmy imię nieskomplikowane, które tak właśnie brzmi w oryginale u Irokezów i oznacza noc”, „Gazeta Wyborcza”, 19 czerwca 2006. <http://www.teatry.art.pl/!rozmowy/wtba.htm> [dostęp: 22.05.2022]. Por. <https://dobryslownik.pl/slowo/Coco/206172/> [dostęp: 23.05.2022].

⁶¹ Z opinii RJP wynika, że „żadna z [...] form: *Melody*, *Melodie*, *Melodi* nie jest odpowiednia jako imię dla dziewczynki mającej narodowość polską i polskie obywatelstwo. Naruszają one bowiem przepis art. 50 ustawy Prawo o aktach stanu cywilnego (DzU 1986, nr 36, poz. 180): «Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego odmawia przyjęcia oświadczenia o wyborze dla dziecka więcej niż dwóch imion, imienia ośmieszającego, nieprzyzwoitego, w formie zdrobniałej oraz imienia nie pozwalającego odróżnić płci dziecka». Imiona żeńskie w polszczyźnie mają zakończenie -a, dzięki któremu możemy zidentyfikować imię, nawet bardzo nietypowe, jako żeńskie. Ponadto forma *Melody*, *Melodie*, *Melodi* nasuwałaby skojarzenia ze słowem *melodia* [...]. To, że w innych językach imię to jest powszechne, nie może przesądzać o możliwości nadania go dziecku w Polsce”. Więcej: https://rjp.pan.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=924:melody-melodi-melodie&catid=76&Itemid=146 [dostęp: 12.10.2021].

⁶² Imię to jest bardzo popularne wśród Słowian południowych. W krajach południowosłowiańskich słowo *vesna* jest w obiegu. <https://pl.wiktionary.org/wiki/Vesna> [dostęp: 25.05.2022].

Marginalne miejsce wśród wyekscerpowanych antroponimów zajmują imiona obce niemające polskich ekwiwalentów nazewniczych: *Alikia*⁶³, *Dajan*⁶⁴, *Elma*⁶⁵ oraz imiona niewskazujące na płeć dziecka lub sugerujące niewłaściwą płeć wskutek swojej budowy morfologicznej typu: *Nikol*, *Yoda*⁶⁶.

Jak wynika z przedstawionego materiału, wprowadzanie przez celebrytów imion oryginalnych do rodzimego systemu antropologicznego odbywa się różnymi sposobami. Przeważają imiona zapożyczone; obce, choć popularne w Europie czy Ameryce. Stosowane są również techniki słowotwórcze w przypadku form hipokorystycznych oraz zmiany w ortografii. Dodatkowo uwidacznia się proces polonizowania imion obcych kulturze polskiej.

Znakiem czasów jest niewątpliwie indywidualizacja imion. Suma owych jednostkowych (prywatnych, subiektywnych) decyzji przekłada się z kolei na „pewne kolektywne trendy”⁶⁷. Nie ma wątpliwości co do tego, że w drugiej dekadzie XXI wieku funkcjonujemy, cytując socjologa Andreasa Reckwitza, w „społeczeństwie osobliwości”⁶⁸. Oby owe osobliwości nie przerodziły się w obsesyjną groteskową

⁶³ Takie imię nadała swojej córce Katarzyna Skrzynecka, motywując je swoją fascynacją Grecją. Idąc tym tropem, w imieniu *Alikia* można doszukać się zależności z „greckim słowem *alitheia* oznaczającym prawdę”. https://www.pudelek.pl/artikel/36784/co_oznacza_imie_alikia_ilia/ [dostęp: 23.05.2022]. Źródła leksykograficzne notują leksem *alitheia*, podając następującą definicję: „w starożytnej filozofii greckiej: prawda jako nieodparta oczywistość istnienia czegoś”. <https://sjp.pwn.pl/sjp/aletheia;2549425.html> [dostęp: 23.05.2022].

⁶⁴ Motywacja nadania imienia *Dajan* przez rodziców znanych z programu *Gogglebox*. *Przed telewizorem* była następująca: „Miała być córeczka *Diana*. A później, jak poszliśmy do lekarza, wyszło, że jest «kiteczka», czyli chłopczyk. No to nie będzie *Diana*, tylko *Dajan*” tłumaczył dziennikarzom w wywiadzie ojciec dziecka Artur Kotoński. <https://www.telemagazyn.pl/artykuly/gogglebox-przed-telewizorem-agnieszka-kotonska-urodzila-majac-16-lat-dlaczego-dala-synowi-na-imie-dajan-82572.html> [dostęp: 28.05.2022].

⁶⁵ *Elma* nie figuruje w oficjalnych spisach imion polskich, jednakże nie musi to stanowić przeszkody w nadaniu go dziewczynce, gdyż spełnia następujące warunki: jest przyswojone przez język polski, wskazuje na płeć dziecka, nie jest ośmieszające, nie jest tożsame z nazwami geograficznymi ani pospolitymi, nie jest odczuwane jako zdrobnienie, jest zapisywane zgodnie ze współczesną polską ortografią. Zob. https://rjp.pan.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=571:elma&catid=76&Itemid=146 [dostęp: 23.05.2022].

⁶⁶ Imię *Yoda* nie zyskało aprobaty językoznawców kodyfikatorów, którzy wypowiedzieli się jednoznacznie w kwestii nieodpowiedniości imienia dla chłopca. Antroponim *Yoda* ‘imię jednego z bohaterów filmu pt. *Gwiezdne wojny*’, „przypisane” jest po pierwsze do istoty o zielonej skórze, malutkiej, mierzącej zaledwie 130 cm wzrostu, po drugie imię *Yoda* kończy się na „a”, a to końcówka zarezerwowana w Polsce raczej dla imion żeńskich. Barbara Romocka-Tyfel, zastępca dyrektora Urzędu Stanu Cywilnego m.st. Warszawy, powiedziała w rozmowie z Polsatnews.pl, że w Polsce nie ma zakazu nadawania dzieciom imion obcych. Dodała również, że chodzi o drugie imię, nie pierwsze, <https://polskatimes.pl/dziwne-imiona-jakie-sa-dziwne-imiona-meskie-dziwne-imiona-zenskie-dziwne-imiona-i-nazwiska-w-polsce/ar/c15-14059789> [dostęp: 20.05.2022].

⁶⁷ Za: Ch. Bartmann, *O co chodzi z... najpopularniejszymi imionami? Polityka imienia*. <https://www.goethe.de/ins/pl/pl/kul/mag/21613519.html> [dostęp: 25.05.2022].

⁶⁸ *Ibidem*. Z niem. *Gesellschaft der Singularitäten*. Przywołuję terminologię Andreasa Reckwitza (2017). Zob. także A. Reckwitz (2008) oraz wykład online: *Andreas Reckwitz: Digitalisation and society of singularities*. https://www.youtube.com/watch?v=7W1x2PGkl_4 [dostęp: 25.05.2022].

ekscentryczność. Dzisiaj wśród tradycjonalistów mogą wywołać zdziwienie antropimy typu *XÆA-Xii*⁶⁹ oraz *Exa Dark Sideræl*⁷⁰ nadane dzieciom (odpowiednio synowi i córce) przez Elona Reeve’a Muska (najbogatszego – według magazynu „Forbes” i agencji *Bloomberg* – człowieka świata roku 2021, współzałożyciela

⁶⁹ <https://www.cnet.com/culture/internet/elon-musk-and-grimes-saved-a-surprise-for-son-x-ae-a-12s-birth-certificate/> [dostęp: 4.06.2022]. Znaczenie nietypowego imienia chłopca *XÆA-Xii* objaśniła na Twitterze mama dziecka. Według niej łacińska litera „X” oznacza ‘niewiadomą’, ‘nieznaną zmienną’; symbol matematyczny o globalnym zasięgu. Zaanektowaną ze skandynawskiego alfabetu literę „Æ” – „po «elficku» [fikcyjny język stworzony przez Johna Ronald Reuela Tolkiena – dop. A.S.] wymawianą jako «ab»” (<https://biznes.wprost.pl/firmy-i-rynki/10362492/elon-musk-zapomnial-imienia-syna-brzmi-jak-haslo-chodzi-o-x-ae-a-xii.html>, dostęp: 03.06.2022), albo „ash” (<https://www.onet.pl/styl-zycia/onetkobieta/grimes-i-elon-musk-nazwali-dziecko-x-ae-a-12-nie-mowi-jej-mamo/kbm214n,2b83378a> [dostęp: 4.06.2022]), albo „ai” (<https://cyfrowa.rp.pl/biznes-ludzie-startupy/art17915951-elon-musk-dal-imie-synowi-czy-tym-razem-nie-przesadzil> [dostęp: 04.05.2022]) Grimes interpretuje dwójako. Znak graficzny „Æ” oznaczać może ‘miłość’ albo ‘sztuczną inteligencję (*Artificial Intelligence*)’. Symbol „A-Xii” zaś jest przeniesioną nazwą porejonimu (nomenklatura za Edwardem Brezą), tzn. nazwą środka transportu, dokładniej ‘statku powietrznego’. *Lockheed A-12 „Archangel”* – superszybki niemający uzbrojenia samolot stworzony przez CIA był używany przez Siły Powietrzne Stanów Zjednoczonych w latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku. <https://biznes.wprost.pl/firmy-i-rynki/10362492/elon-musk-zapomnial-imienia-syna-brzmi-jak-haslo-chodzi-o-x-ae-a-xii.html> [dostęp: 3.06.2022]. Dodatkowo litera „A” nawiązuje do ulubionego utworu Grimes, a mianowicie piosenki „Archangel” (pol. *archanioł*) – pochodzącej z albumu o tym samym tytule – szwedzkiej (założonej w 2008 roku w Göteborgu) formacji *Amaranthe*. <https://cyfrowa.rp.pl/biznes-ludzie-startupy/art17915951-elon-musk-dal-imie-synowi-czy-tym-razem-nie-przesadzil> [dostęp: 4.05.2022]. Grupa prezentuje mariaż muzyki heavymetalowej i popowej. Zespół największe sukcesy komercyjne odnosi w rodzimej Szwecji oraz Finlandii. Link do utworu, Official Music Video, na *YouTube*: <https://www.youtube.com/watch?v=5fExpYcwIrU> [dostęp: 5.06.2022]. Zarzuty internautów dotyczące kłopotliwej wymowy analizowanego imienia rodzice chłopca odpierają w sposób następujący: „wymowa jego [tj. syna – dop. A.S.] imienia jest bajecznie prosta: «X Æ A-12» to po prostu «Sasha»”, za: <https://cyfrowa.rp.pl/biznes-ludzie-startupy/art17915951-elon-musk-dal-imie-synowi-czy-tym-razem-nie-przesadzil> [dostęp: 4.06.2022].

⁷⁰ Skracanego przez rodziców „do pieszczotliwego «Y»”. <https://www.ofeminin.pl/dziecko/elon-musk-i-grimes-ponownie-rodzicami-wiemy-co-oznacza-imie-jest-niezwykle/lhbl1q9> [dostęp: 5.06.2022]. „*Exa*” odnosi się do jednostki miary mocy obliczeniowej komputerów (ang. *exaFLOPS*). „*Dark*” oznacza „ciemność w sensie metafizycznym”, ‘nieznane’. Jak podkreśla Grimes, „ludzie obawiają się tego, co niezbadane, jednak – nawiązując do fikcyjnego dialogu, często (bez potwierdzenia) przypisywanego Albertowi Einsteinowi – «ciemność to po prostu brak światła». Ludzie się jej boją, ale ciemna materia to piękna tajemnica naszego wszechświata», za: <https://www.ofeminin.pl/dziecko/elon-musk-i-grimes-ponownie-rodzicami-wiemy-co-oznacza-imie-jest-niezwykle/lhbl1q9> [dostęp: 5.06.2022]. Trzeci komponent imienia dziewczynki, tj. „*Sideræl*” (pol. *gwiazdny*), nawiązujący piosenną do Tolkienowskiego języka elfów, to z kolei prowokacyjne przesłanie o charakterze filozoficzno-naukowym; można by rzec, dla wielu obrazoburczym manifestem dotyczącym istoty czasu i istnienia. „Czas gwiazdny” jest bowiem według pary jedynym prawdziwym czasem wszechświata; czasem przestrzeni kosmicznej w przeciwieństwie do naszego – ziemskiego. „*Sideræl*” jest również hołdem dla jednej z ulubionych postaci literackich Grimes (pasjonatki literatury nurtu *high fantasy*), czyli Galadrieli z powieści zatytułowanej *Władca Pierścieni* J.R.R. Tolkiena, której akcja rozgrywa się w mitologicznym świecie Śródziemia.

przedsiębiorstw PayPal, SpaceX, Tesla Inc., Neuralink, Twitter i Boring Company) i Claire Boucher vel Grimes (kanadyjską artystkę wizualną, piosenkarkę, kompozytorkę, autorkę tekstów, producentkę muzyczną i reżyserkę teledysków). Celebryci świadomie użyli antroponomów *expressis verbis* nieokreślających płci biologicznej potomstwa, co zdaje się potwierdzać jedna z wielu wypowiedzi Claire Boucher: „Nie chcę jej [płci] określać, w razie sytuacji, kiedy [dziecko] czułoby się kimś innym. Ono może samo zdecydować o swoim losie oraz tożsamości”⁷¹. Obserwując i opisując różne, nie tylko krajowe, mody, mam wrażenie, że granica rodzicielskiej ekstrawagancji jest niepokojąco płynna. Tak zwerbalizowany sąd potwierdza globalna tendencja nadawania imion tzw. „dzikich”⁷² typu: *Wendelbert*, *Bombastus*, *Terence-Spencer*, *Jamy-Oliver* czy osobliwych, takich jak: *Urmel*⁷³ czy *Knirpsi*⁷⁴, *Popcorn*. Z tego m.in. powodu celebrytizm oraz medialną moralność (gdzie intymność zostaje zastąpiona tym, co publiczne, pokora ustępuje miejsca pysze, a kompetencja odchodzi w niebyt na rzecz ignorancji) postrzegam jako pewną indywidualistyczną antywartość wpływającą negatywnie na współczesną kulturę, powodując, że społeczny system gratyfikacji został sprowadzony wręcz do postaci karykaturalnej. Przywołując Mariana Golkę:

Kryteria ocen i nagród (w tym zwykłych satysfakcji) nijak się mają do realnych osiągnięć, bo nie te są ważne. Co gorsza, zakłócone są społeczne mechanizmy rekrutacji do ważnych ról społecznych. [...] ważna jest tylko popularność, a że łatwiej ją zyskać dzięki pozorom, to zrozumiałe jest, iż właśnie one dominują (Golka, 2013, s. 26).

To niepokojące mnie od blisko dekady oddziaływanie, którego mam pełną świadomość, obecnie jest praktycznie niemożliwe do wykluczenia, gdyż stanowi, w moim przeświadczeniu, immanentne oblicze naszej epoki, w której dobro zbiorowe, wartości intelektualne czy artystyczne nie odgrywają już większego

⁷¹ Cyt. za: <https://www.ofeminin.pl/dziecko/grimes-i-elon-musk-pozwola-dziecku-by-samo-zadecydowalo-o-swojej-plci/3fxsrwh> [dostęp: 4.06.2022].

⁷² Więcej: Ch. Bartmann, *O co chodzi z... najpopularniejszymi imionami?...*

⁷³ *Urmel* to imię dinozaura, baśniowego bohatera serii książek Maxa Kruse’a. *Urmel aus dem Eis* to najważniejsza książka autora jedenastu tomów przygód dinozaura z wyspy Titiwoo. Ten mały bohater prosto z epoki lodowcowej pojawił się jednak nie tylko w książkach oraz tzw. audiobookach, na video czy DVD. Wystąpił także w serialu telewizyjnym, musicalu oraz w znanym augsburskim teatrze kukielkowym Augsburger Puppenkiste. Pojawił się również jako zabawka dla dzieci. Zob. <https://kultura.onet.pl/film/wiadomosci/autor-ksiazki-max-kruse/rvgx984> [dostęp: 28.05.2022]. Z danych statystycznych zgromadzonych w internetowej encyklopedii imion wspólnie nadawanych na świecie wynika, że imię *Urmel* nadano dziesięciorgu dzieciom w Stanach Zjednoczonych. Zob. https://se-namespedia-com.translate.google/details/Urmel?_x_tr_sl=sv&_x_tr_tl=pl&_x_tr_hl=pl&_x_tr_pto=sc [dostęp: 28.05.2022].

⁷⁴ Imię najprawdopodobniej pochodzenia niemieckiego (niem. *die Knirpse* ‘maluch’), https://fr-wiktionary-org.translate.google/wiki/Knirps?_x_tr_sl=fr&_x_tr_tl=pl&_x_tr_hl=pl&_x_tr_pto=sc [dostęp: 28.05.2022].

znaczenia. Liczą się natomiast oznaczenia postu w formie lajków na Facebooku czy tweetów na Twitterze świadczące, że się on podoba (lub że audytorium się z prezentowanymi informacjami zgadza). To one warunkują „być” albo „nie być” we współczesnej kulturze Zachodu, gdzie czas linearny ulega atrofii; jest zastępowany czasem momentalnym (więcej: Szpociński, 2021, s. 90).

Rozwiązanie skrótów

Mal. – Malec, M. (1994). *Imiona chrześcijańskie w średniowiecznej Polsce*, Kraków: Drukarnia Kurii Prowincjalnej XX. Pijarów.
 IWKI – *Wielka Księga Imion* online. <https://www.ksiegaimion.com/>
 KIMamo – witryna internetowa Mamotoja.pl, *Księga imion dla dzieci*. <https://mamotoja.pl/ksiega-imion-dla-dzieci.html>

Bibliografia

- Abramowicz, Z. (1994). Lingwistyczna i ekstralingwistyczna motywacja wyboru imienia w Białymstoku w latach 1885–1985. W: E. Krošlákova (red.), *Jazyková a mimojazyková stránka vlastných mien* (s. 152–158). Bratislava–Nitra: Jazykovedný ústav Ľudovíta Štúra SAV.
- Bartmann Ch., *O co chodzi z... najpopularniejszymi imionami? Polityka imienia*. <https://www.goethe.de/ins/pl/pl/kul/mag/21613519.html> [dostęp: 25.05.2022].
- Borek, H. (1978). Socjolingwistyczne aspekty imiennictwa. *Onomastica*, 23, 163–175.
- Boorstin, D. (1961). *The Image: A Guide to Pseudo-Events in America*. New York: Vintage Books, a division of Random House, Inc., [2012].
- Braudy, L. (1986). *The Frenzy of Renown. Fame and its History*. New York: Vintage.
- Breza, E. (1987). Motywy wyboru imion dla dzieci urodzonych w Bydgoszczy w roku 1966 i 1976. *Socjolingwistyka*, 6, 91–96.
- Bubak, J. (1978). Imiona modne. *Onomastica*, 23, 177–182.
- Bubak, J. (1993). *Księga naszych imion*, Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich.
- Celebrytki i celebryci. Komunikat z badań TNS K.059/12*. http://www.tnsglobal.pl/wp-content/blogs.dir/9/files/2014/03/K.059-12_Celebryci_O10a-12.pdf [dostęp: 29.05.2022].
- Cieślíkowa, A. (2013). Oficjalność i wariantywność imion nadawanych w Polsce. *Onomastica*, 47, 129–143.
- Cieślíkowa, A., Czopek-Kopciuch, B., Skowronek, K. (red.). (2007). *Nowe nazwy własne – nowe tendencje badawcze*. Kraków: PANDIT.
- Cieślíkowa, A., Szymowa, J., Rymut, K. (2000). *Słownik etymologiczno-motywacyjny staropolskich nazw osobowych*, cz. 1: *Odaplatywne nazwy osobowe*, Kraków: Wydaw. Naukowe DWN: Polska Akademia Nauk. Instytut Języka Polskiego.
- Czaplicka-Jedlikowska, M. (2008). Współczesne tendencje kulturowe w nadawaniu imion dzieciom na przykładzie Łobżenicy. *Linguistica Białostocka*, 5, 96–110.
- Danilczyk, M. *Księga imion, e-book*. https://books.google.pl/books?id=1WrTAgaAQBAJ&pg=PT40&lpg=PT40&dq=Elma+imie&source=bl&ots=waOrIJVB7y&sig=ACfU3U2PvR2NQzH2T2fU4tVcDow6bGhGyQ&hl=pl&sa=X&ved=2ahUKewjo_4HelsTzAhVkiIsKHXmZAKkQ6AF6BAGLEAM#v=onepage&q=Elma%20imie&f=false [dostęp: 12.10.2021].

- Doroszewicz K., *Więcej swobody w nadawaniu imion? Psycholog zbulwersowana: Narażają dzieci na śmieszność [More freedom to name names? Psychologist outraged: They make children laugh]*. http://wiadomosci.gazeta.pl/wiadomosci/1,114871,13598663,Wiecej_swobody_w_nadawaniu_imion__Psycholog_zbulwersowana.html [dostęp: 4.09.2016].
- Dziadkowiec, S. (2000). Imiona mieszkańców wsi Peim i motywacje ich nadawania w latach 1617–1899 oraz współcześnie. *Onomastica*, 44, 166–190.
- Fawcett, J. (2016). *Spectacular Disappearances. Celebrity and Privacy, 1696–1801*. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Godzic, W. (2007). *Znani z tego, że są znani. Celebryci w kulturze tabloidów*. Warszawa: Wydawnictwo WAIP.
- Golka, M. (2013). Idole i niedole. W: W.K. Pessel, S. Zagórski (red.), *Plaga celebrytów* (s. 15–27). Łomża: Oficyna Wydawnicza Stopka.
- Graf, M. (2021). Imiona słowiańskie we współczesnym polskim antroponomastykonie (w kontekście fenomenologicznej koncepcji Bernharda Waldenfelsa). *Prace Językoznawcze, XXIII/2*, 137–154. file:///D:/Downloads/11_Graf-M.pdf [dostęp: 23.09.2022].
- Graf, M., Korzeniowska-Gosieniecka, M. (2006). Imiona najmłodszych mieszkańców Poznania. *Onomastica*, 51, 229–241.
- Grzenia, J. (2002). *Słownik imion*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Horyń, E. (2011). O imiennictwie miechowian w XXI wieku (między tradycją a współczesnością). *Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis Studia Linguistica*, 6, 283–289. file:///D:/Downloads/O_imiennictwie_miechowian_w_XXI_wie.pdf [dostęp: 18.05.2022].
- Jakus-Borkowa, E., Nowik, K. (red.). (1998). *Najnowsze przemiany nazewnicze*. Warszawa: Energeia.
- Janowowa, W. i in. (oprac.). (1991). *Słownik imion*. Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich.
- Jones, E., Joule, V. (red.). (2018). *Intimacy and Celebrity in Eighteenth-Century Literary Culture*. Cham: Palgrave Macmillan; Softcover reprint of the original 1st ed. 2018 edition (20 Dec. 2018).
- Kaleta, Z. (1998). *Teoria nazw własnych*. W: E. Rzetelska-Feleszko (red.), *Polskie nazwy własne. Encyklopedia* (s. 15–37). Warszawa–Kraków: Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN.
- Kaleta, Z. (red.). (2003). *Nazwy własne a kultura. Polska i inne kraje słowiańskie*. Warszawa: Sławistyczny Ośrodek Wydawniczy.
- Kamieńska, A. (1982). *Notatnik 1965–1972*. Poznań: „W drodze”.
- Kiszka, B. (2014). *Sidney, Mohamed i Kaspian... – o egzotyce imion w wybranych miastach Śląska na tle ogólnych tendencji we współczesnej antroponimii*. W: P. Żmigrodzki, S. Przęczek-Kisielak (red.), *Bogactwo współczesnej polszczyzny* (s. 465–473). Kraków: Towarzystwo Miłośników Języka Polskiego.
- Kopaliński, W. (1983). *Słownik wyrazów obcych i zwrotów obcojęzycznych*. Warszawa: Wiedza Powszechna.
- Lilti, A. (2017). *The Invention of Celebrity, 1750–1850*. Cambridge UK: Polity Press.
- Malec, M. (1994). *Imiona chrześcijańskie w średniowiecznej Polsce*. Kraków: Drukarnia Kurii Prowincjalnej XX. Pijarów.
- Malec, M. (1998). *Imiona*. W: E. Rzetelska-Feleszko (red.), *Polskie nazwy własne. Encyklopedia* (s. 97–119). Warszawa–Kraków: Wydawnictwo Instytutu Języka Polskiego PAN.
- Malec, M. (2001). *Imię w polskiej antroponimii i kulturze*. Kraków: Wydawnictwo Naukowe DWN.
- Malec, M. (red.). (1995). *Słownik etymologiczno-motywacyjny staropolskich nazw osobowych*. Kraków: Wydawnictwo: Instytut Języka Polskiego.
- Markowski, A. (2021). Nietypowe imiona nadawane współcześnie dzieciom (na podstawie korespondencji do Rady Języka Polskiego), czyli nie tylko o *Opieńku*. W: M. Rutkowski, A. Hącia (red.), *Nazwy własne w języku i społeczeństwie* (s. 37–49). Olsztyn: Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego.

- Molęda-Zdziech, M. (2013). Wybieramy gwiazdy. W obronie celebrytów. W: W.K. Pessel, S. Zagórski (red.), *Plaga celebrytów* (s. 29–41). Łomża: Wydawnictwo Stopka.
- Mościcka, D. (2015). Współcześni politycy: autorytety, idole czy celebryci? W: J. Zimny, *Autorytet: wartość czy fikcja?*. Stalowa Wola: Katedra Pedagogiki Katolickiej. Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II w Lublinie. Wydział Zamiejscowy Prawa i Nauk o Społeczeństwie.
- Cyt. za: Piórkowski, P.D. (2016). *Autorytety. Idole, pozory, eksperci i celebryci*. Stare Miasto: Wydawnictwo Witanet.
- Noch, J. (2013). „Lubię detale w stylu Schleswiga i Holsteina”, czyli Filip Chajzer demaskuje głupotę świata mody. [http:// natemat. pl /77459, lubie-detale-w-stylu-schleswiga-i-holsteina- czyli- filip- chajzer-demaskuje-glupote- swiata-mody](http://natemat.pl/77459,lubie-detale-w-stylu-schleswiga-i-holsteina-czyli-filip-chajzer-demaskuje-glupote-swiata-mody) [dostęp: 24.07.20 16].
- Nowik, K. (1994). *Współczesne śląskie imiona*. Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.
- Niczewski, R., Potrzebowski, J. (2010). *Celebryci w ataku. Celebrity effect jako skuteczne narzędzie komunikacji marketingowej*. Warszawa: Wydawnictwo Niczewski.
- Olczyk, T. (2013). Teoria i praktyka celebrytyzacji politycznej. Celebryci polityczni w internetowych serwisach plotkarskich. *Środkowoeuropejskie Studia 1*, 71–90. [http://ssp.amu.edu.pl/wp-content/ uploads/2013/06/ssp-1-2013-071-090.pdf](http://ssp.amu.edu.pl/wp-content/uploads/2013/06/ssp-1-2013-071-090.pdf) [dostęp: 2.04.2016].
- Parzniewska, J. (1996). Imiona nadawane w Krakowie w 1992 roku. *Onomastica 41*, 139–151.
- Plichta, R. (1998). Imiona chrzestne w księgach metrykalnych katedry łowickiej w latach 1951–1955 oraz 1991–1995. *Onomastica*, 43, 117–139.
- Reckwitz, A. (2008). *Society of Singularities*. [tłum. V.A. Pakis]. Berlin: Polity Press.
- Reckwitz, A. (2017). *Die Gesellschaft der Singularitäten*. Berlin: Suhrkamp.
- Rymut, K. (wyd.). (1995). *Słownik imion współcześnie w Polsce używanych*, Kraków: Drukarnia Kurii Prowincjalnej XX. Pijarów.
- Ryta czy Rita? – Poradnia językowa PWN, sjp.pwn.pl [dostęp: 25.05.2019].
- Rutkowski, M. (2017). Tendencje we współczesnym nazewnictwie polskim. W: K. Kłosińska, R. Zimny (red.), *Przyszłość polszczyzny – polszczyzna przyszłości* (s. 234–245). Warszawa: Narodowe Centrum Kultury.
- Rutkowski, M., Skowronek, K. (2021). Nazwy własne w sferze publicznej. W: M. Rutkowski, A. Hącia (red.), *Nazwy własne w języku i społeczeństwie* (s. 23–37). Olsztyn: Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego.
- Sikora, M. (2014). Modele sfery publicznej w świetle współczesnych problemów społecznych, *Filo-Sofija 24/1*, 43–63.
- Siwec, A., Rutkowski, M. (2014). „Dżastiny i Alany to łobuzy”. Forum internetowe jako źródło informacji o wartościowaniu i motywacji imion osobowych, *Onomastica*, 48, 279–296.
- Skowronek, K. (2013). Imiona „wielkomięskie” w latach 1995–2010 w perspektywie statystyczno-onomastycznej. *Onomastica*, 47, 95–127.
- Skrzypczak, B. (2016). Pomiędzy społecznym a publicznym – nowa przestrzeń edukacji i refleksji. *Pedagogika Społeczna, R. 15, nr 3 (61)*, 9–36.
- Solmsen, F. (1922). *Indogermanische Eigennamen als Spiegel der Kulturgeschichte*, hg. von E. Fränkel. Heidelberg: Winter.
- Strawińska, A.B. (2016). Glamour, charyzma, celebrity, iluzja – semantyczne uwikłania. *Białostockie Archiwum Językowe*, 16, 285–311.
- Strawińska A.B. (2017). Celebrytyzm a dziecko. Autopromocyjne strategie wykorzystujące wizerunek dziecka w polskim show-biznesie. W: L. Mariak, J. Rychter (red.), *Współczesny i dawny obraz dziecka w literaturze, języku, kulturze, sztuce* (s. 277–295). Szczecin: Wydawnictwo Uniwersytetu Szczecińskiego.
- Strawińska, A.B. (2018). Pokolenie glamour w świadomości współczesnej młodzieży akademickiej (z badań ankietowych). W: A. Kisielewska, M. Kostaszuk-Romanowska, A.B. Strawińska (red.),

- Glamour – magia czy mistyfikacja? Dawny urok w nowym wymiarze* (s. 31–55). Białystok: Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku.
- Sulima, R. (2021). Imiona jako systemy aksjologiczne. W: M. Rutkowski, A. Hącia (red.), *Nazwy własne w języku i społeczeństwie* (s. 49–59). Olsztyn: Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego.
- Swoboda, P. (2013). Imiona częste w Polsce w latach 1995–2010 oraz ich zróżnicowanie w czasie i przestrzeni. *Onomastica*, 57, 19–69.
- Szpociński, A. (2021). *Współczesna kultura historyczna i jej przemiany*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, https://books.google.lt/books?id=S_c2EAAAQBAJ&pg=PA90&lpg=PA90&dq=wsp%C3%B3%C5%82czesna+kultura&source=bl&ots=wxFolWFKJq&sig=ACfU3U2BE8MFkdOn2mRO3_vnwbV7UuMr0xw&hl=pl&sa=X&ved=2ahUKEwjrfjzZH4AhUUzYsKHeSvBSIQ6AF6BAG8EAM#v=onepage&q=wsp%C3%B3%C5%82czesna%20kultura&f=false [dostęp: 3.06.2022].
- Szulowska, W. (2007). Najnowsze tendencje w imiennictwie Warszawy. W: A. Cieślíkowa, B. Czopek-Kopciuch, K. Skowronek (red.), *Nowe nazwy własne – nowe tendencje badawcze* (s. 139–145). Kraków: Wydawnictwo Pandit.
- Święcicka, M. (1995). Popularne imiona młodych mieszkańców Bydgoszczy i okolic. W: Z. Krążyńska, Z. Zagórski (red.), *Język polski – historia i współczesność. Materiały z sesji naukowej zorganizowanej dla uczczenia 75. rocznicy powstania Uniwersytetu im. A. Mickiewicza, Poznań 4–5 maja 1994 r.* (s. 137–151). Poznań: Wydawnictwo Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Przedr. W: Święcicka, M. (2017). *Młoda mowa. Studia nad polszczyzną dzieci i młodzieży*. Bydgoszcz: Wydawnictwo UKW. <https://dspace.ukw.edu.pl/bitstream/handle/item/6127/Popularne%20imiona%20m%C5%82odych%20mieszka%C5%84c%C3%B3w%20Bydgoszczy%20i%20okolic.pdf?sequence=1&isAllowed=y> [dostęp: 24.09.2022].
- Święcicka, M. (1998). Oryginalność imiennicza (na przykładzie imion młodych bydgoszczan). W: M. Jankowiak (red.), *Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Bydgoszczy. Studia Filologiczne*, z. 44, Filologia Polska (19) (s. 209–227). Bydgoszcz: Wydawnictwo Uczelniane WSP. Przedr. W: Święcicka, M. (2017). *Młoda mowa. Studia nad polszczyzną dzieci i młodzieży*. Bydgoszcz: Wydawnictwo UKW. <https://repozytorium.ukw.edu.pl/bitstream/handle/item/4928/Oryginalnosc%20imiennicza%20na%20przykladzie%20imion%20mlodych%20bydgoszczan.pdf?sequence=1> [dostęp: 24.09.2022].
- Taszycki, W. (red.). (1969). *Słownik staropolskich nazw osobowych*. Wrocław–Warszawa–Kraków: Wydawnictwo PAN.
- Umińska-Tytoń, E. (2003). Niektóre kulturowe aspekty współczesnego imiennictwa polskiego. W: Z. Kaleta (red.), *Nazwy własne a kultura. Polska i inne kraje słowiańskie* (s. 121–147). Warszawa: Slawistyczny Ośrodek Wydawniczy PAN.
- Waszakowa, K. (2012). Złożony charakter procesów włączania elementów obcych do języka polskiego (na przykładzie zapożyczenia celebryta). W: A. Mikołajczuk, K. Waszakowa (red.), *Odkrywanie znaczeń w języku* (s. 290–306). Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego. <file:///D:/Downloads/wszak3-1.pdf> [dostęp: 25.05.2022].
- Wiatr, J.J. (1977). *Socjologia stosunków politycznych*. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe.
- Witkowski, M. (2015). Co to znaczy by celebrytą? *Wprost*. <https://www.wprost.pl/blogi/michal-witkowski/8003506/co-to-znaczy-by-c-celebryta.html> [dostęp: 26.05.2022].